

עמ"ת 31516/07/22 - ליאור אליהו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 31516-07-22 (עציר)
תיק חיצוני: 298043/2022

בפני
העורר
נגד
המשיבה
החלטה

כבוד השופט אוהד גורדון
ליאור אליהו (עציר)
מדינת ישראל

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום (השופט ח' פס) מיום 12.7.22. בית המשפט קבע קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר לעבירות המיוחסות לעורר, והפנה אותו לשירות המבחן לעריכת תסקיר מעצר וזאת טרם הכרעה סופית בבקשת המשיבה לעצרו עד לתום ההליכים.

לאחר בחינה, אני סבור שיש להידרש לערר. המדובר ב"ערר ביניים": ערר המוגש בעיצומו (וכאן, בתחילתו) של הדיון בערכאה הדיונית בבקשת המעצר, טרם הכרעה סופית. הגם שניתן להגיש ערר ממין זה, ההידרשות לו לרבות קיום דיון בו מסורה לשיקול דעת בית המשפט ותיעשה במקרים חריגים בלבד. זאת, משום שהמצב הראוי הוא לאפשר לערכאה הדיונית לסיים את מלאכתה. בין היתר, נשענת הלכה זו על הרצון לייחד את הביקורת השיפוטית למצב דברים שלם, ועל שיקולים מעשיים של יעילות הדיון. חריגים לכך ייתכנו במקרים מובהקים כגון טעות ברורה בהחלטה (למשל בש"פ 371/15 בלעום נ' מדינת ישראל (19.1.15), בש"פ 3771/17 סלאמה נ' מדינת ישראל (9.5.17), בש"פ 6661/18 כהן נ' מדינת ישראל (21.9.18)).

הערר שלפני אינו ממין החריגים המצדיקים הידרשות ל"ערר ביניים". לעורר, שאינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, מיוחס ריבוי עסקאות של סחר בסמים. זאת במסגרת שבעה אישומים (הראשון עוסק בניסיון לסחר ובהחזקת סם שלא לצריכה עצמית). לפי כתב האישום, העורר מכר סמים ללקוחות שונים, לאחר שאלה יצרו קשר באמצעות יישומון "טלגרם", תוך תיאום מפגש, כמות וסכום, הגעה ללקוח וביצוע העסקאות תוך קבלת התמורה. העורר אף נעצר לאחר שהגיע ללקוח ברכבו ובעיצומו של מכר סם ללקוח, וכשברכבו 24 שקיות נוספות של סם מסוג קנבוס במשקל כולל של למעלה מ-335 גרם לצד ארבע אריזות חשיש, כסף מזומן בסך ₪ 6,320 וטלפון נייד.

כידוע, גישת הפסיקה הדנה במעצרים של מי שמעורבים בסחר בסמים היא קפדנית, ובין היתר מצויה פסיקה לפיה ככלל חלופת מעצר אינה מספיקה להפגת המסוכנות העולה מפעילות זו (למשל בש"פ 8800/10 אלטלאקה נ' מדינת ישראל (14.12.10), בש"פ 6463/09 איליה נ' מדינת ישראל (26.8.09)). אין הדבר אומר שאחת דינו של העורר למעצר עד לתום ההליכים, ובין היתר יש לשקול את טיב העבירות לרבות סוג הסם, את נסיבותיו האישיות שפורטו בערר לרבות המגבלות מהן סובלים ילדיו ואת מהלך ההתדרדרות האישית הנטען בערר. ועם זאת, נוכח האמור לא ניתן

לקבוע כי נפלה בהחלטת בית המשפט קמא, להידרש להתרשמותו המקצועית של שירות המבחן טרם הכרעה סופית, טעות בולטת וברורה המצדיקה התערבות בשלב הביניים. במידה מסוימת יש בטיעון בדבר מהלך התדרדרות אף לתמוך בהחלטה זו.

אני ער גם להימשכות ההמתנה לתסקירים בעת הזו ומדובר בשיקול רלבנטי, אך בנסיבות הליך זה אין בו להצדיק התערבות בהחלטת בית המשפט קמא.

בנסיבות אלה לא מצאתי להידרש לערר, והוא נדחה.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"ב, 17 יולי 2022, בהעדר הצדדים.